

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-118/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sucu Marini Vučetić u pravnoj stvari tužitelja Samira Džebića, OIB: 76830806423 iz Slavonskog Broda, Naselje Jelas 2D, zastupanog po punomoćniku Andreju Gariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, protiv tuženika Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija, OIB: 14036333877, zastupani po punomoćnici Iris Šanjug, odvjetnici iz Zagreba, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 15. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja i punomoćnika i odsutnosti punomoćnice tuženika i rasprave održane 27. svibnja 2026. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba:

- iz čl.7.st.1. Ugovora o namjenskom kreditu bez depozita br. 5140030250-26000069689/2007, sklopljenog dana 28.06.2007. godine između tužitelja i tuženika, u dijelu odredbe koji glasi:

„... a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50% (jedanzarepedesetposto) jednokratno,unaprijed.“

II. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6 tužitelju Samiru Džebiću iz Slavonskog Broda, Naselje Jelas 2D na ime naplaćene naknade za obradu kredita isplatiti iznos od 813,40 eura (slovima: osamsto trinaest eura i četrdeset centi) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznos tekućom od 3. srpnja 2007. do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. pa nadalje do isplate po stopi

koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6 tužitelju Samiru Džebiću iz Slavenskog Broda, Naselje Jelas 2D naknadi parnični trošak u iznosu od 791,37 eura zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 27. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja i isplate.

1.1. U tužbi navodi da je 28. lipnja 2007. s tuženikom sklopio Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita br. 5140030250-26000069689/2007, prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita, odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti u iznosu od 92.700,00 CHF prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita. Citiranim Ugovorom, ugovoren je rok otplate kredita u trajanju od 25 godina kroz otplatu u jednakim mjesečnim anuitetima kunske protuvrijednosti. Predmetnim tipskim Ugovorom u članku 7. ugovorena je naknada za obradu zahtjeva kredita i to u iznosu jednokratno 1,50 % od ukupnog iznosa kredita, a koja se naplaćuje prilikom prvog korištenja kredita. Tuženik je prilikom isplate kredita 2. srpnja 2007. naplatio tužitelju naknadu za obradu zahtjeva u iznosu od 6.128,62 kn, a koja protuvrijednost, sukladno fiksnom tečaju konverzije HRK u EUR utvrđenog Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj iznosi 813,40 EUR. O ugovornim odredbama za tzv „ulaznu naknadu“ nije se pojedinačno pregovaralo, već su iste kao takve unaprijed formulirane i od strane tuženika (banke) implementirane u tipskom ugovoru na koji tužitelj kao potrošač nije imao utjecaja. Naime, tužitelju nije bila razjašnjena relacija odnosa između iznosa naknada i usluga na ime kojih se iste naplaćuje. Navedena odredba nije bila ugovorena u dobroj vjeri te su suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, zbog čega su iste nepoštena i ništeta te ne proizvodi pravni učinak. S obzirom da je tuženik temeljem gore navedene nepoštena odredbe o ulaznoj naknadi u predmetnom ugovoru istu naplatio i time stekao ne pripadajuću imovinsku korist, navedeni je kao nepošten stjecatelj, sukladno čl. 1115. ZOO-a, takove dužan vratiti zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Sukladno svemu gore navedenom tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor zastare, osporava sve činjenične navode tužbe, iznesena tumačenja tužitelja, protivi se svim dokaznim prijedlozima tužiteljima, ističe kako se u cijelosti protivi izračunu vrijednosti predmeta spora od strane tužitelja obzirom da smatra kako se isto treba odrediti na temelju kondemnatornog zahtjeva, te stoga osporava osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva. Tuženik navodi kako visina i datum naplaćene naknade nije sporan. Kako je tužba podnesena 7. ožujka 2025. tuženik ističe materijalnopravni prigovor zastare. Naime, na zahtjev za isplatu temeljem stjecanja bez osnove primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godine, što znači da je za sva potraživanja s osnova stjecanja bez osnove koja su nastala prije 7. ožujka 2020. nastupila zastara potraživanja. Nadalje, tužba uopće ne sadrži koje su konkretne radnje tuženika dovele do ništetnosti pojedinih odredbi Ugovora o kreditu, pa tako ne sadrži niti onaj minimalni činjenični opis predmetnih okolnosti koje su relevantne za ovaj slučaj, slijedom čega se uopće ne može niti napraviti test da li su ugovorne odredbe ništetne ili ne. Tuženik smatra da su i dokazni prijedlozi predloženi paušalno, bez navođenja na koje okolnosti i koje činjenične navode. Tuženik smatra da su tužitelj i tuženik pojedinačno pregovarali o spornim odredbama Ugovora o kreditu, sadržaj osporenog Ugovora o kreditu određen je sukladno iskazanim voljama ugovornih stranaka. Odredbe ugovora o valutnoj klauzuli su bile jasne, lako uočljive i razumljive te su sva prava tužitelja kao potrošača prije, tijekom i nakon sklapanja ugovora bila poštovana u cijelosti. Tuženik ističe kako je odredba kojom se ugovara naknada za obradu kredita jasna, lako uočljiva i razumljiva. Tuženik ističe da prigovara da bi tužitelj imao status potrošača, dok to i ne dokaže. Prema Zakonu o zaštiti potrošača koji je bio na snazi, odredba o kojoj se navodno nije pregovaralo mogla bi biti ništetna samo ukoliko je takvo što suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok tu znatnu neravnotežu tužitelj ničim nije dokazao. Posebno se ističe da je u konkretnom slučaju došlo do zatvaranja obveze odnosno ispunjenja ugovora u cijelosti te je u primjeni članak 326. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima uslijed čega se ništetnost više ne može isticati. Tužitelj je bio upoznat s uvjetima ugovora i posljedicama koje iz tog ugovora proizlaze. Isto tako, tužitelj u tužbi nije naveo konkretne negativne posljedice koje su nastupile, a koje nije mogao previdjeti, odnosno s kojima nije bio upoznat prilikom potpisivanja i sklapanja ugovora o kreditu. Tuženik osporava zatraženi tijek kamata, osobito onih kojih se zahtijevaju prije podnošenja tužbenog zahtjeva. Tuženik nije pao u zakašnjenje prema tužitelju, niti mu je obveza koju bi trebao ispuniti uopće izvjesna ili poznata, slijedom čega nema govora o zakašnjenju tuženika. Nadalje, kada se uzme u obzir da je tuženik cijelo vrijeme trajanja ugovora postupao sukladno pozitivnim propisima, u skladu s dobrom poslovnom praksom, savjesno i pošteno prema svakom svom klijentu, tada tuženik ističe da nema govora da bi morao snositi svojevrstu „sankciju“ u vidu plaćanja kamata. Ukoliko se bilo kakva obveza utvrdi prema tuženiku, tada je on za tu obvezu saznao tek primitkom presude, kada će mu sada neodrediva obveza biti pretvorena u novčanu obvezu, slijedom čega sud može obvezati tuženika na plaćanje kamata tek od dana donošenja prvostupanjske presude. Imajući u vidu navedeno, tuženik predlaže sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu troška tuženiku.

3. Tijekom postupka je bila sporna visina vrijednosti predmeta spora (dalje – vps) jer je tužitelj u tužbi naveo da ista iznosi 1.340,00 eura, a povodom prigovora tuženika sud je na ročištu održanom kod ovog suda 14. travnja 2025. utvrdio vps u iznosu od 813,40 eura u skladu s odlukom VSRH Rev-374/2013-3 od 6. prosinca 2017. u kojoj je navedeno da "Deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu u

konkretnom slučaju treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva na činjenje i ne uzima se u obzezi pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora."

4. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Izvod tuženika iz kojeg je vidljivo da je tužitelju prilikom obrade kredita naplaćen trošak obrade kredita od 1,50% u iznosu od 813,40 eura/6.128,62 kn 2. srpnja 2007. (str. 6 spisa). Uvidom u Ugovor o kreditu od 28. lipnja 2007. je vidljivo da je isti zaključen između Slavonske banke d.d. Osijek kao kreditora i tuženika kao korisnika kredita na iznos od 92.700,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti radi kupnje stana i da je u čl.7.st.1. Ugovora navedeno „... a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50% jednokratno, unaprijed.“ (str. 17 do 27 spisa). Uvidom o odlukao naknadama Hypo-Alpe-Adria Bank d.d. nije vidljivo kada je ta Odluka donesena i sud je i nije posebno analizirao jer i nije bitna za odluku o ovom postupku budući da je tužitelj zaključio Ugovor o kreditu sa Slavonskom Bankom d.d. Osijek, a ne sa Hypo-Aple-Adria bank d.d. i naknada mu je naplaćena odmah nakon zaključenja ugovora sa Slavonskom bankom pa Odluka pravnog slijednika Slavonske banke ne može niti na koji način utjecati na naknadu i visinu naknade obrade kredita Slavonske banke (str. 44 do 71 spisa). Saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja.

4.1. Iz iskaza tužitelja utvrđeno je da je zaključio Ugovor o kreditu sa Slavonskom bankom 2007. na iznos od 92.700,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti. Taj kredit je iskoristio za kupnju stana u Slav.Brodu, Naselje Jelas 2D. Stan nije nikada iznajmljivan, korišten je za osobne potrebe stanovanja, nikada nije bio otvoren obrt u tom stanu niti je korišten za bilo kakve poslovne udjele. Nije mogao pregovarati ni o kojoj odredbi kredita, trebao mu je novac za kupnju stana. Nitko mu od djelatnika banke nije objašnjavao ništa u svezi naknade za obavljanje bankarskih usluga, na što se ona odnosi i na što će ta sredstva biti potrošena, samo mu je rečeno kolika će biti rata kredita. Pročitao je Ugovor prije potpisivanja. Tijekom školovanja nije imao ekonomske predmete.

5. Na temelju tako provedenog ostavinskog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

6. Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da:

- su Ugovor o kreditu od 28. lipnja 2007. zaključili Slavenska banka d.d. Osijek kao kreditora i tužitelj kao korisnik kredita na iznos od 92.700,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti radi kupnje stana

- je u čl.7.st.1. Ugovora navedeno „... a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50% jednokratno, unaprijed.“

- je prema izvodu tuženika vidljivo da je tužitelju prilikom obrade kredita naplaćen trošak obrade kredita od 1,50% u iznosu od 813,40 eura/6.128,62 kn 2. srpnja 2007. (prema izračunu uz primjenu fiksnog tečaja konverzije od 7,53450 sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj; NN 57/2022.)

- je tuženik pravni slijednik Slavonske banke d.d.

- prilikom sklapanja Ugovora o kreditu tužitelju nije dana mogućnost raspravljanja o predmetnoj ugovornoj odredbi, što je utvrđeno kao nesporno iz iskaza samog tužitelja kojemu je sud u cijelosti poklonio vjeru jer je iskaz istog logičan i uvjerljiv i da je Ugovor o kreditu tipski ugovor, sastavljen na unaprijed pripremljenom obrascu od strane tuženika,

- je tužitelj potrošač što je utvrđeno kao nesporno iz iskaza samog tužitelja, kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru jer je iskaz istog logičan i uvjerljiv, da je za iznos koji je dobio kreditom kupio stan koji je koristio samo za privatne potrebe, za stanovanje, a ne za polovne potrebe,

- tuženik, na kojemu je teret dokaza na okolnosti da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o spornim ugovornim odredbama, na te okolnosti nije predložio niti jedan dokaz

7. Nije tijekom postupka bila sporna visina postavljenog zahtjeva.

8. Tijekom postupka je bio sporan osnov postavljenog zahtjeva, odnosno da li je ništetna odredba članka 7. st. 1 Ugovora jer tužitelj smatra da jesu, a tuženik se tome protivi.

9. Na temelju čl. 3. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05.; dalje – ZOO/05) je propisano kako su sudionici u obveznom odnosu ravnopravni, a na temelju čl. 4. ZOO/05 u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. U čl. 7. ZOO/05 je navedeno da sudionici pri sklapanju naplatnih pravnih poslova polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih davanja, a na temelju čl. 8. stavak 1. ZOO/05 propisano da se je svatko dužan suzdržavati od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta. Na temelju čl. 322.st.1. ZOO/05 Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

10. I prema pravnim stavovima iz presude Suda Europske Unije u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19, vezano za nepoštenost ugovorne odredbe o tzv. ulaznoj naknadi, po ocjeni ovog suda, odredbe Ugovora o kreditu o plaćanju predmetnih naknada ugovorene su na netransparentan način, a tužitelju nije na valjan i razumljiv način objašnjeno koji je razlog ugovaranja naknada i zašto je njihova visina vezana uz iznos odobrenog kredita, čime je tužitelj doveden u neravnopravan položaj u odnosu na tuženika i takvim postupanjem tuženika povrijeđena su prava tužitelja kao potrošača, jer je prednik tuženika koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe.

11. U svezi navedeno sud je i utvrdio ništetnom odredbe čl. 7. st.1. Ugovora o kreditu kojom je ugovorena naknada za obradu kreditnog zahtjeva.

12. Tuženik je istakao i prigovor zastare koji nije osnovan. Prema pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV- 47/2020 od 30. siječnja 2020., kod restitucijskog zahtjeva s osnove ništetne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva, zastara teče od pravomoćnosti prvostupanjske presude u ovom postupku, tako da nije nastupila zastara za potraživanje tužitelja na temelju čl. 216. i čl. 225. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 63/08, 134/09, 94/13, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje - ZOO).

13. U svezi navedenog sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja jer je isti po ocjeni ovog suda nesporno osnovan i tužitelju je dosuđen traženi iznos naplaćene naknade za obradu kredita u iznosu od 813,40 eura.

14. Zatezna kamatama teče od prvog sljedećeg dana od dana naplate naknade, prema postavljenom zahtjevu tužitelja 3. srpnja 2007.

15. Na temelju čl. 1115. ZOO propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U svezi navedenog budući da je prednik tuženika bio nepošten jer je već prilikom sklapanja samoga ugovora kao osoba koja sklapa takav ugovor u okviru svoje djelatnosti morao znati da je sporna odredba ugovora o kreditu protivna prisilnim propisima i to s obzirom na način njezinog ugovaranja (izostanak mogućnosti pregovaranja od strane potrošača o pojedinačnim odredbama) te s obzirom na moguće posljedice (znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja) te da je time ta odredba ugovora i ništetna tuženik dužan platiti zatezne kamate prema postavljenom zahtjevu

tužitelja od prvog sljedećeg dana od dana uplate, odnosno stjecanja predmetne naknade (čl. 29.st.2. i 8. ZOO-a) .

16. Na temelju čl. 154.st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025; dalje – ZPP-a) tuženik je u obvezi naknaditi troškove postupka tužitelju jer je tužitelj u cijelosti uspio u postupku. Tužitelju je priznat trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura, kako je isti i plaćen, pristojba na presudu iznosi 39,82 eura. Priznat je i trošak sastava tužbe u iznosu od 150,00 eura (tbr. 7.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika; NN 138/23, 107/2025; dalje – OT). Trošak zastupanja na ročištu održanom 14. travnja 2026. u iznosu od 150,00 eura (tbr. 9.t.1.OT), trošak zastupanja na ročištu 15. svibnja 2026. u iznosu od 150,00 eura (tbr. 9.t.1. OT), trošak zastupanja na ročištu za objavu odluke 27. svibnja 2026. u iznosu od 75,00 eura (tbr. 9.t.3.OT), trošak sastava podneska od 15. studenog 2025. u iznosu od 150,00 eura (tbr. 8.t.1.OT), trošak sastava zahtjeva za dostavu dokumentacije u iznosu od 50,00 eura (tbr. 37.st.2. OT). Ukupno je tužitelju priznat trošak u iznosu od 791,37 eura kako je to i navedeno u izreci presude.

16. Na troškove postupka teče zatezna kamata od 27. svibnja 2026. kao dana presuđenja na temelju čl. 29.st.2. i 8. ZOO-a.

Slavonski Brod, 27. svibnja 2026.

Sudac
Marina Vučetić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi u pisanom obliku putem ovoga suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

O tom obavijest:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30888-a6482**

Kontrolni broj: **0ecb0-bcda5-9810f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.